

פרשת "אלה הדברים" הוא בפרשת בלק דף קפ"ו ע"א ושם ביתו וכך
הסכימו הקדמונים

פְּרַשְׁת וְאַתְחַנֵּן (דף ר"ט ע"א)

וְאַתְחַנֵּן אֶל יְיָ בָּעֵת הַהִיא לֵאמֹר. (דברים
ג) אֲדַנְי יְהוֹ"ה אַתָּה הַחֲלוֹת
לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'. רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (ישעיה
לח) וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל אֶל
יְיָ. תָּא חֲזִי, פָּמָה הוּא חִילָּא תְקִיפָא
דְּאוּרִייתָא, וְכַמָּה הוּא עֲלָאָה עַל פְּלָא. דְּכָל
מָאן דְּאֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא, לָא דְחִיל מְעֻלָּאי
וְתַתָּאי. וְלָא דְחִיל מְעַרְעוּרִין בִּישִׁין דְּעֻלְמָא.
בְּגִין דְּאִיהוּ אֶחִיד בְּאִילָנָא דְחַיִּי, וְאָכִיל מִנֶּיהָ
בְּכָל יוֹמָא.

דְּהָא אוּרִייתָא אוּלִיף לִיה לְבַר נֶשׁ, לְמִינֵהּ
בְּאַרְח קְשׁוּט. אוּלִיף לִיה עֵיטָא הֵיךְ
יְתוּב קָמִי מְאָרִיָּה (לְבַטְלָה לְחַיָּא עֲנִיָּה). וְאֶפִּילוּ
יִתְגַזֵּר עָלֶיהָ מוֹתָא, פְּלָא יִתְבַטֵּל וַיִּסְתַּלַּק
מִנֶּיהָ, וְלָא שְׂרִיא עֲלוּי. (עֵיטָא דְבַר נֶשׁ בְּהַאי
עֻלְמָא) וְעַל דָּא בְּעֵי לְאֲשַׁתְּדַלָּא בְּאוּרִייתָא
יִמְמָא וְלִילִי, וְלָא יִתְעַדֵּי מִנֶּה, הֵדָּא הוּא
דְּכַתִּיב, (יהושע א) וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִי
אֲעֵדִי מִינֵיהָ אוּרִייתָא, אוּ אֲתַפְּרֵשׁ מִנֶּה, כְּאֵלוּ
אֲתַפְּרֵשׁ מִן חַיִּי.

תָּא חֲזִי, עֵיטָא דְבַר נֶשׁ כַּד אִיהוּ סְלִיק
בְּלִילָא עַל עַרְסִיָּה, בְּעֵי לְקַבְּלָא עָלֶיהָ
עוֹל מְלֻכוּתָא דְלַעִילָא, בְּלִבָּא שְׁלִים.
וְלֹאֲקַדְמֵי לְמִימְסַר גְּבִיָּה פְקֻדוֹנָא דְנַפְשֵׁיהָ.
וְהָא אוּקְמוּהָ, בְּגִין דְּכָל עֻלְמָא טַעֲמִין טַעֲמָא
דְּמוֹתָא, דְּהָא אִילָנָא דְמוֹתָא שְׂרִיא בְּעֻלְמָא,

וְאַתְחַנֵּן אֶל ה' בָּעֵת הַהִיא
לֵאמֹר. אֲדַנְי יְהוֹ"ה אַתָּה
הַחֲלוֹת לְהִרְאוֹת אֶת עַבְדְּךָ וְגו'.
רַבִּי יוֹסִי פֶתַח, (ישעיה לח) וַיִּסַּב
חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר וַיִּתְפַּלֵּל
אֶל ה'. בָּא וּרְאָה פָּמָה הוּא
הַכַּח הַחֲזֹק שֶׁל הַתּוֹרָה וְכַמָּה
הוּא עֲלִיּוֹן עַל הַכּל, שֶׁכָּל מִי
שֶׁמִּשְׁתַּדֵּל בַּתּוֹרָה, לֹא פוֹחַד
מִעֲלִיּוֹנִים וְתַחְתּוֹנִים, וְלֹא פוֹחַד
מִמְקָרִים רָעִים שֶׁל הָעוֹלָם,
מִשּׁוּם שֶׁהוּא אֶחָד בְּעֵץ הַחַיִּים
וְאוֹכֵל מִמֶּנּוּ בְּכָל יוֹם.

שְׁהַרֵּי הַתּוֹרָה מְלַמֶּדֶת אֶת הָאָדָם
לְלַכֵּת בְּדֶרֶךְ אֱמֶת, מְלַמֶּדֶת אוֹתוֹ
עֲצָה אִיף יֵשׁוּב לְפָנָי רַבּוֹנוּ (לְבַטֵּל
לְאוֹתָהּ הַגּוֹרָה), וְאֶפִּילוּ שֶׁתְּגַזֵּר עָלָיו
מִיָּתֵהּ - הַכּל יִתְבַטֵּל וַיִּסְתַּלַּק
מִמֶּנּוּ וְלֹא יִשְׁרָה עָלָיו. (עֲצָה שֶׁל אָדָם
בְּעוֹלָם הַזֶּה) וְעַל כֵּן צָרִיף לְהִשְׁתַּדֵּל
בַּתּוֹרָה יוֹמָם וְלַיְלָה וְלֹא יִזוּז
מִמֶּנָּה, זֶהוּ שְׂכָתוּב (יהושע א)
וְהִגִּית בּוֹ יוֹמָם וְלַיְלָה. וְאִם מִזִּיד
מִמֶּנּוּ אֶת הַתּוֹרָה אוּ נִפְרַד מִמֶּנָּה,
כְּאֵלוּ נִפְרַד מִן הַחַיִּים.

בָּא וּרְאָה, עֲצָה שֶׁל הָאָדָם,
כְּשֶׁהוּא בְּלִילָה עַל מִשְׁתּוֹ, צָרִיף
לְקַבֵּל עָלָיו עַל מְלָכוּת שֶׁל
מְעֻלָּה בְּלִב שְׁלָם, וְלִהְקַדִּים
לְמַסַּר אֵלָיו פְּקֻדוֹן נַפְשׁוֹ. וְהָרִי
פְּרִשׁוּהָ, מִשּׁוּם שֶׁכָּל הָעוֹלָם
טוֹעֲמִים טַעֲם הַמּוֹת, שְׁהַרֵּי
עַץ הַמּוֹת שְׂרוּי בְּעוֹלָם, וְכָל
רוּחוֹת בְּנֵי אָדָם יוֹצְאוֹת וְעוֹלוֹת
וּמִתְחַבְּאוֹת (וּנְמַסְרוּ) אֲצֻלוֹ. וּמִשּׁוּם
שֶׁהֵן בְּפְקֻדוֹן, כֵּלֵן שְׁבוֹת
לְמַקּוֹמוֹתֵיהֶן.

בָּא וּרְאָה, כְּשֶׁמִּתְעוֹרְרַת רוּחַ

וְכָל רוּחֵי דְבְנֵי נֶשְׁא נְפָקִין, וְסְלָקִין וְאַתְטַמְרִין (כ"א וְאַתְמַסְרוּ) גְּבִיָּה. וּבְגִין
דְּאִינוּן בְּפְקֻדוֹנָא, כְּלֵהוּ תִּיבִין לְאַתְרֵיהוּ.

תָּא חֲזִי, כַּד אֲתַעַר רוּחַ צְפוֹן בְּפִלְגוֹת לִילָא, וְכַרְוִזָּא נְפִיק. וְקוּדְשָׁא בְּרִיף